

www.superfamilie.nl

Het Pöllatal bij Rennweg

Rennweg - Tendl Alm - Pölla - Eisigbach waterval - Pölla - Tendl Alm - Rennweg

1 tot 8 uur, 1 tot 26Km en 500 hoogtemeters

Het Pöllatal is een schitterend natuurgebied dat grotendeels autovrij is. Wandelgebied dus! Dit is ook een prima plekje om zo maar een dagje aan de oever van de Lieser door te brengen. Bijvoorbeeld een rustige picknick op de met gras begroeide oevers, waarbij de kinderen dammen in de brede en ondiepe beek kunnen bouwen.

Een klein stukje wandelen langs de beek of juist een lange afstand wandeling. Alle mogelijkheden zijn in dit dal volop aanwezig.

Rennweg is de eerste afslag van de autoweg na de Tauern- en Katschberg tunnel vanuit Duitsland. We kunnen in het centrum van Rennweg parkeren of daar rechts afslaan en doorrijden tot bij de camping van het gehucht Gries, om daar de auto neer te zetten. Ook doorrijden tot aan de Tendl Alm (P op de kaart) is mogelijk, waar een ruime parkeerplaats is. Het verst bereikbare punt met de auto.

Het leukste is het om te parkeren in Rennweg, om vervolgens met de speciale Tschu-Tschu-Bahn (treintje) naar de Tendl Alm te reizen.

De blauwe route vanaf P is 14km. Vanaf Rennweg is de totale afstand heen en terug 26km.

Wij kamperen regelmatig in Gries en gaan graag het Pöllatal in. Soms lopend vanaf de camping, soms met het treintje naar Tendl Alm of Pölla, bijvoorbeeld alleen om daar even op het terras van de KochlöffelHütte een biertje te drinken.

Vandaag nemen we de trein vanuit Gries en laten ons door de vrolijke chauffeur Werner op vertoon van de Kärnten-card gratis tot aan de parkeerplaats Tendl Alm brengen, waar vandaag onze wandeling begint.

We willen op de linkeroever beginnen en waden door de ondiepe, maar brede beek naar de overkant. Bij de parkeerplaats 50m terug is ook een brug waar we over zouden kunnen steken, maar op blote voeten door het koude water is bij warm weer ook heel leuk.

Er is de laatste jaren veel veranderd in het Pöllatal. Konden we hier enkele jaren geleden nog

in alle rust rond kuieren, de laatste tijd wordt het er veel drukker. Het is nu echt ontdekt door het grote publiek.

Dit is mede te danken aan een grote herinrichting van het dal. De smalle paden zijn waar nodig geëffend en ombenoemd tot 'Bacherlebnisweg Pöllatal'.

Overal mooie nieuwe picknickbanken en grote informatieborden waarop de bijzonderheden over het dal en zijn flora en fauna te lezen zijn. Zo veel informatie dat ik het gevoel heb meer te lezen dan te wandelen.

De grote drukte is vooral in de weekeinden al merkbaar op de eerste grote parkeerplaats voor de Tendl Alm. Voor het eerst in al die jaren moeten enkele auto's in de berm parkeren. De parkeerplaats is overvol.

Als we later tijdens de wandeling langs de Kochlöffelhütte komen, zijn ook daar de veranderingen zichtbaar. Er heeft een grote verbouwing plaatsgevonden. Een sterk vergroot en deels overdekt terras, grotere speeltuin en een professionele bediening heeft de taken overgenomen van de 'Gemütliche' boerin.

We lopen stroomopwaarts over het pad langs de Lieser tot we bij een kruispunt komen. Deze wordt recht overgestoken en gaat langzaam stijgend langs een huis, dat we rechts houden. In het bos is een smal pad rechtsaf die we nemen, verder langs de oever.

Het pad is gemakkelijk te volgen tot aan Pölla. Soms over met gras begroeide oevers, dan weer door het bos.

Halverwege wordt de oever rotsachtig en steil. Daar gaat het pad omhoog en tussen rotsblokken door klauterend en laverend gaat het verder.

Door de hoge berg links van ons is er veel schaduw. Ook bij zeer warm weer is deze route dus goed te lopen.

Na het rotsachtige stuk komen we weer in een vlak gedeelte met grasoevers. Soms vinden we prachtige voorbeelden van hoe een beek het landschap vormt met leuke uitgeholde oevers. En natuurlijk onderweg overal het ontspannende geluid van stromend water.

Het laatste deel van dit pad verwijderd zich van de oever en loopt weer slingerend op en neer tot we bij Pöllä komen. Dit is tevens het eindstation van de Tschu-Tschu-Bahn bij de KochlöffelHütte. Van hier uit kunnen we lopend of per trein weer terug, danwel beginnen aan het zwaarste deel van de wandeling.

Bij het treineindpunt gaat links een smal pad omhoog. Over een afstand van slechts 1km moeten 450 hoogtemeters worden overwonnen. Een pittige klim, vooral het eerste deel, maar wel de moeite waard!

Boven komen we weer bij een breed pad, waar we rechtsaf gaan. Al na enkele tientallen meters vinden we de waterval van de Eisig Bach, een mooie plaats om een pauze te nemen na de stevige klim. Eisig Bach is een goed gekozen naam. Het is inderdaad *Eisig* koud water wat van 2700m over de noordwand omlaag komt.

We vervolgen de weg omlaag en worden verrast door enkele hele mooie doorkijkjes in het dal onder ons. Het smalle dal met de hoge bergtoppen eromheen, is echt fotogeniek. Na enkele haarspeldbochten komen we aan bij de kruising met de hoofdweg van het dal. Rechtsaf gaat het terug richting Pöllä.

Bij de Kochlöffelhütte genieten we als gewoonlijk nog even op het vernieuwde terras voor we onze weg vervolgen. De menukaart is nu zo uitgebreid, dat we besluiten elk iets anders te bestellen om het daarna samen te delen. Zo kunnen we overal een proefje van krijgen. Het is immers toch maar een tussendoortje.

Nieuw is ook de gerookte forel. Toevallig zitten we op het terras naast de 'rookinstallatie' die op dat moment gelukkig niet zijn werk staat te doen. De forel wordt niet alleen op het terras genuttigd, maar we zien ook gezinnen met plastic zakken vol forel de trein opstappen.

Voor kinderen is de speeltuin voorzien van verschillende extra speeltuigen, direct naast het terras, heerlijk beschut in het bos. Ook het 'dierenparkje' is leuk voor de kleintjes. Bij ons bezoek liepen de geiten los tussen de banken door, maar dat was blijkbaar toch niet de bedoeling. Ze werden snel weer ingevangen.

Voor de terugweg kunnen we kiezen uit drie opties. Met de Tschu-Tschu-Bahn terug, hetzelfde pad als de heenweg nemen of op de andere oever de asfaltweg terug naar Tendl Alm en de parkeerplaats.

We kiezen voor de laatste en komen weer langzaam in de benen na de aangename verpozing op het terras.

Langs het station van de trein lopen we het brede pad af, omlaag door het bos. Na een brug over de Lieser gaat het dan rechtsaf over de asfaltweg richting Rennweg.

Over de totale afstand moeten we een weinig dalen, maar de weg golft een beetje op en neer zodat er ook weer wat hoogtemeters worden gemaakt. In de stukken met lichte stijging merken we aan onze benen dat we eerder al een zware steile klim hebben

gemaakt. Na het zitten op het terras zijn de benen stijf geworden. Door even flink door te stappen, en daarmee de spieren op te warmen, gaat het weer en genieten we de laatste kilometers van de geweldige mooie Lieser en zijn omgeving.

Vanaf de Kochlöffelhütte tot aan de Tendl Alm is het drie kwartier stevig doorlopen.

Ook op de Tendl Alm is een *Bewirtschafteter Hütte* met een ruim terras op een soort grote veranda. Tegenover het terras nemen we plaats en genieten nog wat na van de heerlijke wandeling. We wachten daar op de komst van Werner met zijn Tschu-Tschu treintje.

Als blijkt dat we nog een half uur moeten wachten voor de trein weer langs komt, lopen we alsnog door tot aan de parkeerplaats. Ook daar stopt de trein.

Dan laten we ons gemoedelijk terugrijden naar Gries waar we vlak bij de achteruitgang van de camping kunnen uitstappen. De trein gaat daarna verder tot in het centrum van Rennweg. Vijf minuten later zitten we heerlijk in het zonnetje voor de caravan om nog na te genieten van een fijne wandeldag.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

© 2006 - 2011 superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een lokale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |